

РЕШЕНИЕ

№ 35006

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6579** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 111, ал. 7 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по касационна жалба от Началника на затворническо общежитие „К.“, депозирана чрез юрк. К., против Решение № 15801/ 9. 05. 2025 г., постановено по адм. дело № 4686/ 2025 г. по описа на Административен съд – София град. С посочения съдебен акт е отменена заповед 117/29.04.2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К.", с която на З. М. И. е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“, на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС.

В касационната жалба се сочи, че обжалваният съдебен акт е неправилен, поради несъответствие с материалния закон, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – З. М. И., редовно призован, се представлява от адв. Г., който сочи аргументи за неоснователност на касационната жалба и моли за нейното отхвърляне.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, с оглед на което е

допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение съдът е отменил Заповед 117/29. 04. 2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К.", с която на З. М. И. е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“, на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС, като е установил следната фактическа обстановка:

На 05. 04. 2025 г. в 14:30 часа, при извършено претърсване в блок 2, етаж 1, спално помещение № 7 и личен обиск на З. И., били открити телевизор „Crown“ с дистанционно и антена към него, машинка за подстригване „SILVER CREST“ - без документи за собственост, както и един брой самоделна лампа. За извършеното претърсване и обиск е съставен протокол № 14/05. 04. 2025 г. Жалбоподателят представил писмени обяснения в деня на проверката, в които е посочено, че за намерените лампа, машинка за подстригване и телевизор ще представи документи по-късно, като отвори лавката, тъй като който е издал и попълнил документите, е допуснал грешка.

В преписката е налично заявление от лишения от свобода Т. И. Н., в което сочи, че телевизорът е негов, а номерът му е объркан. Обяснява, че претърсването е извършено в неговото спално помещение - № 7 в [жилищен адрес] на общежитието, че притежава служебна бележка за собственост на телевизора и моли да му бъде върнат.

Служебната бележка е приложена в преписката и от съдържанието ѝ се установява, че на 06. 08. 2024 г. Т. И. Н. е внесъл за ползване телевизор „Crown“. Същата марка телевизор бил внесен и от Д. Й. Д. на 25. 04. 2024 г., видно от представената служебна бележка. И в двете бележки не е отбелязан номер на съответния телевизор.

Предвид тези доказателства, съдът е приел, че описаните в Заповед 117/29. 04. 2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К." телевизор и антена са ирелевантни за преценката извършено ли е дисциплинарно нарушение от З. И..

Съдът е посочил, че безпротиворечиво се установява в случая, че при претърсването в помещението, в което е настанен жалбоподателят, са били намерени машинка за подстригване и лампа, чието притежание той не оспорва. Не се установява административният орган да е извършил проверка на заявеното в обяснението от 05. 04. 2025г., че за намерените вещи са налице документи. От текста на обяснението не може да бъде направен извод, че последните се отнасят само за телевизора. В протокола от изслушване е направено отбелязване, че такова се е състояло, но в него не са отразени дадените от жалбоподателя обяснения.

Поради това е направен извод в обжалваното съдебно решение, че процесното наказание е наложено, без да е изяснена в пълнота релевантната фактическа обстановка в съответствие с изискванията на чл. 35-36 от АПК.

Съдът е приел, че машинката за подстригване е предмет, който лишените от свобода могат да ползват и държат при себе си, съгласно т. 5, б. „н“ от раздел I на Заповед № ЛС-04-268/17. 06. 2022 г. на министъра на правосъдието, с която е утвърден списък на разрешените лични вещи, предмети и хранителни продукти. Тази заповед е издадена на основание чл. 122, ал. 1 от ЗИНЗС и е общодостъпна на интернет страницата на Министерство на правосъдието. Ето защо, е обосновано заключение в обжалвания съдебен акт, че държането на тази машинка не представлява нарушение, годно да обоснове дисциплинарно наказание.

Направен е извод, че доколкото не се установява жалбоподателят да е държал при себе си други неразрешени предмети, държането на лампа, в противоречие със забраната, установена в чл. 97, т. 1 от ЗИНЗС, не е с тежест, достатъчна да обоснове процесното наказание от пет денонощия изолиране в наказателна килия. Съдът е приел, че то не може да бъде едновременно определено и като нарушение по т. 1 на чл. 100, ал. 2 от ЗИНЗС - неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място, и като нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС -

неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в същия закон, както е сторено с процесната заповед. Държането на лампата представлява неспазване на ограниченията на разрешените вещи, но според първоинстанционния съд, наложеното наказание се явява несъразмерно спрямо това единствено нарушение. Съдът е приел също, че представените по делото доказателства не обосновават несъмнен извод за системност на извършване на нарушение от З. И., а съответно – за приложение на чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС.

Обжалваното решение като правен резултат е правилно.

На първо място, следва да се отбележи, че самоделна лампа, намерена при обиска на 5. 04. 2025 г., не е посочена в Заповед № 117/29. 04. 2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К.", поради което държането на самоделната лампа не е обусловило наложеното с посочената заповед наказание „изолиране в наказателна килия“. Поради това обстоятелството дали същата е забранена или разрешена вещь не е относимо към преценката за законосъобразността на посочения акт.

По отношение на установената машинка за подстригване, правилен е изводът на първоинстанционния съд, че същата е предмет, който лишените от свобода могат да ползват и държат при себе си, съгласно т. 5, б. „н“ от раздел I на заповед № ЛС-04-268/17. 06. 2022г. на министъра на правосъдието, с която е утвърден списък на разрешените лични вещи, предмети и хранителни продукти. Предвид това, държането на посочената машинка незаконосъобразно е послужило като основание за издаване на Заповед 117/29. 04. 2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К.".

В съответствие с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, правилно съдът е осъдил Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адв. С. Д. Г. сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на обжалваното решение, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, оспорваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

Предвид изхода на спора и направеното искане, касационният жалбоподател следва да заплати на адв. Г. дължимо адвокатско възнаграждение.

От представения по делото договор за правна защита от 25. 08. 2025 г. се установява, че е договорена безплатна защита на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата съдът следва да определи възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2, като осъди другата страна да го заплати. В конкретния случай, на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 1 000 /хиляда/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 15801/ 9. 05. 2025 г., постановено по адм. дело № 4686/ 2025 г. по описа на Административен съд – София град.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адв. С. Д. Г. сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: